

ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

www.ecogreens.gr - email: ecogreen@otenet.gr

Αθήνα: Κολοκοτρώνη 31, 10562, τηλ. 210.3241001, fax 210 3241825
Θεσσαλονίκη: Φιλίππου 51, 54631, τηλ. 2310.222503, fax 2310.421196

ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ: ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΗ

Ένας νέος ιστορικός κύκλος ανοίγει για τον οικολογικό χώρο στην Ελλάδα. Είναι αρκετοί/ες πια αυτοί/ες που αναζητούν τη συγκρότηση ενός αυτόνομου οικολογικού πολιτικού πόλου, που θεωρούν την οικολογία ως θεμελιακό συστατικό στοιχείο μίας άλλης πολιτικής και θέλουν να οικοδομήσουν το κοινό της σπίτι.

Με βάση αυτήν την προτεραιότητα και ανεξάρτητα από εντάξεις κάποιων σε προϋπάρχοντες οικολογικούς φορείς, το Οικολογικό Φόρουμ προσπάθησε τα τελευταία δυο χρόνια να διευκολύνει το διάλογο και την κοινή δράση του χώρου, με συνεργατικό πνεύμα και με ειλικρινή προσπάθεια σύνθεσης των κοινών σημείων όσων δέχονται την προτεραιότητα της οικολογίας και της κοινωνικής αλληλεγγύης. Γι' αυτό προχώρησε στην ιδρυτική Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του πολιτικού φορέα των Οικολόγων Πράσινων, που φιλοδοξεί να δώσει σχήμα και χρώμα στις προσδοκίες ενός ευρύτερου κόσμου.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Σήμερα, σε συνθήκες «παγκοσμιοποιημένης» περιβαλλοντικής και κοινωνικής κρίσης, η πολιτική οικολογία έχει λόγο ύπαρξης περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Τα τελευταία χρόνια, μερικές από τις χειρότερες προφητείες, που οι πρώτοι οικολόγοι διατύπωναν, έχουν γίνει πραγματικότητα. Τα παλιά μεγάλα περιβαλλοντικά προβλήματα επιδεινώνονται αλλά και νέα εμφανίζονται.

Το κλίμα της Γης χειροτερεύει, η βιοποικιλότητα μειώνεται, η ερημοποίηση επεκτείνεται, με συνέπειες που δεν είναι δυνατό να προβλεφθούν. Γενετικά μεταλλαγμένοι οργανισμοί βγαίνουν από τα εργαστήρια των πολυεθνικών, αυξάνοντας την εξάρτηση των παραγωγών και των καταναλωτών από αυτές και ταυτόχρονα δημιουργούν μια κατάσταση ίσως πιο επικίνδυνη από οποιαδήποτε μορφή χημικής ή ραδιενεργής ρύπανσης, καθώς η βιολογική αυτή ρύπανση μπαίνει στην καρδιά του κύκλου της ζωής και αναπαράγεται μέσα απ' αυτόν. Την ίδια στιγμή που στον κόσμο μας αυξάνεται η αλλοτρίωση και η έλλειψη επικοινωνίας αλλά και τα ινστιτούτα αδυνατίσματος, σ' ένα μεγάλο μέρος του πλανήτη η φτώχεια εξαπλώνεται, όπως και ο υποσιτισμός

και η πείνα έως θανάτου, που με περισσό «ενδιαφέρον» απαλύνει η φιλανθρωπία των ανεπτυγμένων χωρών. Τα εξοπλιστικά προγράμματα και οι πόλεμοι, παρά το τέλος του ανταγωνισμού των υπερδυνάμεων, αναπτύσσονται κατατρώγοντας τους πόρους του πλανήτη, φυσικούς και οικονομικούς.

Η παγκοσμιοποίηση επελαύνει, απαιτώντας ανεξέλεγκτη διακίνηση προϊόντων και κεφαλαίων, διάλυση των συστημάτων κοινωνικής προστασίας, μεγαλύτερη εκμετάλλευση και ανεργία ή μάντρωμα των ανθρώπων σε «ευέλικτες» μορφές δουλειάς, που φτάνουν μέχρι τη δουλειά των μικρών παιδιών στα εργοστάσια του «Τρίτου Κόσμου» και των εισαγόμενων γυναικείων κορμιών στη Δύση. Ο ρατσισμός και η ξενοφοβία αποκτούν ευρεία κοινωνική και πολιτική βάση, χάρη και στην ενίσχυσή τους από την εξουσία της τηλεόρασης ενώ τείνουν να γίνουν και επίσημη κυβερνητική πολιτική χωρών της Δύσης.

ΣΕ ΠΟΙΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΛΟΥΜΑΣΤΕ ΝΑ ΔΡΑΣΟΥΜΕ

Στην Ελλάδα των αρχών του 21^{ου} αιώνα, η μεγέθυνση της οικονομίας αδυνατεί να συγκαλύψει την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής και την αποσύνθεση της κοινωνικής αλληλεγγύης:

Η ίδια η οικονομία εξακολουθεί να μετριέται με δείκτες που αδυνατούν να περιγράψουν τη μακροχρόνια βιωσιμότητα του μοντέλου, την πραγματική ευημερία της κοινωνίας, την ποιότητα της ζωής και τις επιπτώσεις των οικονομικών δραστηριοτήτων στους φυσικούς πόρους, το οικοσύστημα και την υγεία.

Η μεγάλη πλειοψηφία του λαού αποξενώνεται όλο και περισσότερο από τα κέντρα αποφάσεων της κεντρικής, τοπικής και κομματικής εξουσίας. Οι πολιτικές λειτουργούν κοντόφθαλμα ενώ αποπληροφόρηση και εικονική πραγματικότητα, χειραγώγηση της κοινωνικής συνείδησης και τηλεοπτική «δημοκρατία», παθητικότητα και ανούσια πολιτική αντιπαράθεση, απαξίωση της πολιτικής αλλά και ακροδεξιά δημαγωγία, καταναλωτισμός αλλά και ανισότητες κυριαρχούν στη ζωή μας.

Η ολοένα και πιο διπολική αντιπαράθεση του πολιτικού συστήματος -χρησιμοποιώντας και κάποιες από τις κοινές ευρωπαϊκές πολιτικές- ομονοεί στο μοντέλο της ανάπτυξης, στην εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αγαθών, στην ανεργία και στην «ελαστικοποίηση» των όρων της εργασίας, στην ενίσχυση των κατασταλτικών μηχανισμών με το δόγμα της «ασφάλειας» και με ελάχιστες δημοκρατικές εγγυήσεις.

Το μεγαλύτερο μέρος της ελληνικής περιφέρειας εγκαταλείπεται και καταρρέει, περιθωριοποιείται ή παραδίνεται στον μαζικό τουρισμό, χωρίς να ενισχύει σημαντικές πρωτοβουλίες για ένα εναλλακτικό μοντέλο ανάπτυξης, που εμφανίζονται από τα κάτω.

Δάση και βιότοποι συρρικνώνονται, πολύτιμοι φυσικοί πόροι της γεωργίας, της αλιείας και του τουρισμού λεηλατούνται και εξανεμίζονται. Η χώρα εκχωρείται στους κοντόφθαλμους διαχειριστές της εξουσίας, στους εντολοδόχους των οικονομικών συμφερόντων και στις ορέξεις των εργολάβων.

Στις μεγάλες πόλεις συμβαδίζουν παράλληλα η ρύπανση, το κυκλοφοριακό χάος και οι πιέσεις στους λιγοστούς ελεύθερους χώρους και την περιαστική φύση. Ο πεζός μετατρέπεται σε απειλούμενο με εξαφάνιση είδος, οι πολίτες αποξενώνονται μέσα σε απρόσωπες και αντιαισθητικές γειτονιές.

Οι ολοένα βαρύτερες επιπτώσεις της Ολυμπιάδας του 2004, οι παράλογες εξοπλιστικές δαπάνες, η επικείμενη εξάντληση των κοινοτικών «πακέτων στήριξης» και το δημόσιο χρέος, που ξεπερνάει το Α.Ε.Π. ενός έτους, συνθέτουν ένα προβληματικό τοπίο.

Είναι σαφές ότι η οικολογική κρίση δεν περιορίζεται πια στο περιβάλλον αλλά διαβρώνει τον κοινωνικό ιστό και τις προοπτικές της οικονομίας, δημιουργώντας ένα συνολικότερο έλλειμμα βιωσιμότητας για τη χώρα μας. Το πιο ανησυχητικό όμως είναι η καθολική αποτυχία των σημερινών κοινοβουλευτικών κομμάτων να το αναγνωρίσουν και να ασχοληθούν σοβαρά με αυτό.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ

Στις συνθήκες αυτές, οι όποιες οικολογικές αντιστάσεις στις πολιτικές για τους φυσικούς πόρους, για τη διαχείριση του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος, πρέπει να συναντηθούν και να ανοίξουν ένα γόνιμο διάλογο. Είναι ανάγκη να ανακαλύψουν και να διατυπώσουν τις κοινές αξίες που τις συνδέουν αλλά και την πολιτική διάσταση του λόγου τους.

Η πολιτική οικολογία είναι μια ολοκληρωμένη, σύγχρονη πολιτική αντίληψη, απαραίτητη για την αξιοπρεπή και ποιοτική διαβίωση του ανθρώπου και την υγεία της φύσης σήμερα και στο μέλλον. Σε όλους τους τομείς, η οικολογική πολιτική αντίληψη δίνει εκείνες τις λύσεις που το στυγνό οικονομικό κατεστημένο δεν μπορεί, γιατί δεν του το επιτρέπουν οι δείκτες της ανάπτυξης και της άκροεστης αγοραίας παγκοσμιοποίησης. Η πραγματική ευημερία μόνο μέσα από μια οικολογική πολιτική είναι εφικτή. Όμως επειδή δεν έχει ως σκοπό το βόλεμα των ολίγων αλλά το συλλογικό συμφέρον, παρουσιάστηκε από τους επιτήδειους ως ακραία και ανέφικτη ιδεολογία. Δυστυχώς οι πλανητικές εξελίξεις μας επιβεβαιώνουν.

Η οικολογία πρέπει να περάσει στην πολιτική σκηνή, όχι σαν ειδικός «τομέας» δημόσιας δράσης αλλά ως συνολική ριζοσπαστική οπτική της κοινωνίας. Να προχωρήσει αυτόνομη και όχι ως «προστατευόμενη» πολιτικών δυνάμεων, με άλλες προτεραιότητες στη δράση τους.

Τα δύο ισχυρά κόμματα της πολιτικής σκηνής εκφράζουν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος της λογικής του «συστήματος» στην οποία εναντιωνόμαστε. Παράλληλα, το φάσμα της Αριστεράς, από τη γραφειοκρατική έως την ανανεωτική και από τη Θεσμική έως την εξωθεσμική, δεν δίνει λύσεις διεξόδου.

Η πολιτική οικολογία μπορεί να συμπληρώσει και να στηρίξει τις προσπάθειες που γίνονται από τις κινήσεις πολιτών και τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις. Χρειάζεται όμως να αποτελέσει κάτι πολύ περισσότερο από ένα «λόμπυ», από ένα σχήμα εγκλωβισμένο στο κυνήγι της δημοσιότητας. Να προχωρήσει πολύ πιο πέρα από ένα ακτιβιστικό «συνδικαλιστικό για το περιβάλλον»:

- Εκφράζοντας δράσεις και προβληματισμούς κοινωνικής χειραφέτησης, μέσα βέβαια από ένα πρίσμα προτεραιότητας της φύσης και της επιβίωσης της βιόσφαιρας.
- Αναπτύσσοντας την αυτονομία της απέναντι στην εξουσία και στα οικονομικά συμφέροντα.
- Πρωτοστατώντας στους αγώνες για μια ανοιχτή κοινωνία, για την ειρήνη, την αποχή από πράξεις βίας σε όλα τα επίπεδα, την ισοτιμία ανδρών και γυναικών, την κοινωνική ένταξη των μεταναστών, την υπεράσπιση των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών και των μειονοτήτων.
- Ενισχύοντας τις μορφές άμεσης δημοκρατίας, τον κοινωνικό έλεγχο της παραγωγής το συλλογικό συμφέρον και τις δημόσιες λειτουργίες απέναντι στο ιδιωτικό κέρδος.
- Προσεγγίζοντας κριτικά την εμπειρία των Πρασίνων κομμάτων στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, αφομοιώνοντας το ριζοσπαστισμό και τις εναλλακτικές προτάσεις των νέων διεθνών κινημάτων, διατηρώντας ακέραιη την αυτονομία και ανεξαρτησία της γνώμης της.
- Ασκώντας πίεση και στις άλλες πολιτικές δυνάμεις για θέσεις κοινωνικά αλληλέγγυες και πιο φιλικές προς το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής. Άλλωστε η ισχυρή αυτόνομη παρουσία του οικολογικού πόλου, σε αντίθεση με την πρακτική της «από τα μέσα» οικολογικοποίησης, έχει αποδείξει ότι συμβάλλει καθοριστικά στην υιοθέτηση από μέρους τους οικολογικών θέσεων και τη δημιουργία προϋποθέσεων συνεργασίας μαζί τους.
- Εμπνέοντας την υπευθυνότητα των πολιτών και καλλιεργώντας την παιδεία και την ενεργοποίηση τους.
- Επιβεβαιώνοντας, με αφορμή και τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο χαρακτήρα του πράσινου κινήματος και συμβάλλοντας στην αναζωογόνησή του προς μια κατεύθυνση διακριτή από τον κυβερνητικό περιβαλλοντισμό και με έμφαση στην περιφερειακότητα, στον κινηματικό και αυτοδιοικητικό χαρακτήρα της οικολογίας.

Κορυφαία γεγονότα, όπως οι διεθνείς διαμαρτυρίες του κινήματος ενάντια στην νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση, από το Σηάτλ στη Γένοβα και από το Πόρτο Αλέγκρε στη Φλωρεντία, δείχνουν το δρόμο του οικολογικού και κοινωνικού κινήματος. Είμαστε ενάντια στην παγκοσμιοποίηση, όχι επειδή υπερασπιζόμαστε τα έθνη-κράτη. Είμαστε υπέρ της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και διεύρυνσης, είμαστε όμως ενάντια στην πολιτισμική ισοπέδωση. Η πολιτική μας επιβάλλει τη στενότερη επικοινωνία μεταξύ των πράσινων κομμάτων και κατανοούμε ότι κάθε θετική ή αρνητική εξέλιξη στην πολιτική ενός πράσινου κόμματος επηρεάζει και τα υπόλοιπα. Στο πλαίσιο αυτό συμμετέχουμε ενεργά στις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Πράσινων Κομμάτων και του Βαλκανικού Δικτύου.

Η ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Σε μια πολύπλευρη περιβαλλοντική και κοινωνική κρίση, η οικολογία δεν μπορεί να αρκείται στον περιορισμό των συνεπειών της κρίσης ή απλώς στην υλοποίηση προγραμμάτων. Χρειάζεται, λοιπόν, να την ξαναπροσδιορίσουμε:

Η δικιά μας πρόταση είναι δημιουργική: ασκεί κριτική σε όσα υποβαθμίζουν τη ζωή, το παρόν και το μέλλον μας αλλά υπερασπίζεται και προωθεί κάθε προσπάθεια να αναβαθμιστεί η ποιότητα της ζωής και της φύσης, ακριβώς γιατί συχνά οι επιπτώσεις είναι μη αντιστρεπτές, οι βιότοποι και τα είδη εξαφανίζονται, η υγεία μας υποσκάπτεται και η ζωή δεν περιμένει τις μεγάλες ανατροπές. Επιμένει όμως ιδιαίτερα σε εκείνες τις δομικές μεταρρυθμίσεις, που δεν αναπαράγουν τα σημερινά αδιέξοδα αλλά διευκολύνουν σημαντικές εξελίξεις.

Η δικιά μας πρόταση είναι ριζοσπαστική: δεν αρκείται στην προσπάθεια μείωσης των συμπτωμάτων της οικολογικής κρίσης από έναν ανώδυνο περιβαλλοντισμό αλλά προχωρά σε μια συνολικότερη κριτική του μοντέλου της βιομηχανικής καπιταλιστικής ανάπτυξης, που δημιουργεί αυτήν την κρίση. Προσπαθεί να αλλάξει το σημερινό ανταγωνιστικό μοντέλο της οικονομίας και της κοινωνίας και να ενισχύσει μια ήπια, συνεργατική, οικολογική κοινωνία αυτόνομων κοινοτήτων και αλληλέγγυων ανθρώπων.

Η δικιά μας πρόταση είναι αυτόνομη: δεν ταυτίζεται ούτε με τον κρατισμό, ούτε με τον κομματισμό, ούτε με κοντόφθαλμα οικονομικά συμφέροντα. Επιδιώκει τη συνεργασία με άλλες συγγενείς κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις μόνο στη βάση του αλληλοσεβασμού και της ισοτιμίας των απόψεων, για την προώθηση των επειγόντων περιβαλλοντικών και κοινωνικών θεμάτων.

Η δικιά μας πρόταση είναι ανεκτική: εμπνέεται από τις πιο ριζοσπαστικές ανθρωπιστικές παραδόσεις, στοχεύει στην ανάπτυξη μιας ανοιχτής, πολυπολιτισμικής κοινωνίας, που αρνείται το

ρατσισμό και την ξеноφοβία, μιας Ευρώπης αλληλέγγυας στους μετανάστες, τους πρόσφυγες και τους λαούς του "Τρίτου" Κόσμου.

Η δικιά μας πρόταση είναι διεθνιστική: κατανοεί ότι η ρύπανση δεν γνωρίζει σύνορα και ότι η ευημερία των ανεπτυγμένων χωρών (στις οποίες σαφώς ανήκει και η Ελλάδα) στηρίζεται και στην εκμετάλλευση, την πείνα και τη φτώχεια των "υπανάπτυκτων" χωρών, που χρησιμεύουν είτε σαν πηγές πρώτων υλών και φτηνού εργατικού δυναμικού είτε σαν χώροι εναπόθεσης βιομηχανικών αποβλήτων. Καλλιεργεί την αλληλεγγύη των κινήματων και τη συνεργασία των λαών, χωρίς προκαταλήψεις και εθνικιστικές περιχαράκωσεις. Υπερασπίζεται τα δικαιώματα των μειονοτήτων και δεν θεωρεί ότι η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων οπουδήποτε είναι «εσωτερική» υπόθεση των κρατών.

Η δικιά μας πρόταση είναι ειρηνιστική: δεν αποδέχεται τον πόλεμο και τη βία με καμιά δικαιολογία και προωθεί μια πολιτική ασφάλειας που στηρίζεται σε αξίες, μηχανισμούς και θεσμούς πρόληψης και επίλυσης των συγκρούσεων. Απορρίπτει τον «ανθρωπιστικό» ρόλο του στρατού και προτείνει τη δημιουργία κατάλληλων πολιτικών μηχανισμών, αναπτύσσει σχέσεις φιλίας και επικοινωνίας με όλους τους λαούς χωρίς να τους χωρίζει σε ομόδοξους και αλλόθρησκους, σε καλούς και κακούς και προωθεί ενεργά τον διαπολιτισμικό διάλογο. Πάλεύει ενάντια στους εξοπλισμούς και προωθεί την κατοχύρωση της αντίρρησης συνείδησης στη στρατιωτική θητεία.

Η δικιά μας πρόταση είναι κινηματική: αναπτύσσει άμεση τοπική ή θεματική δράση ενώ σκέπτεται συνολικά και παγκόσμια και επιδιώκει μέσα και από τη θεσμική παρέμβαση την ανάπτυξη μιας οικολογικής και αλληλέγγυας κοινωνίας. Δεν περιμένει λύσεις από διάφορους «σωτήρες» αλλά κινητοποιεί τους ανθρώπους για ζητήματα από την καθημερινότητα μέχρι την παγκοσμιοποίηση, πραγματώνοντας το όραμα στη σημερινή ζωή και όχι σε ένα απροσδιόριστο μέλλον.

Η δικιά μας πρόταση είναι αυτοδιοικητική: πιστεύει στη δύναμη και την αυτοθέσμιση των πολιτών, στην ανανέωση της φθαρμένης έννοιας της πολιτικής και την έμπνευση μέσα από τις θετικές εμπειρίες της αρχαίας ελληνικής δημοκρατίας, της αυθεντικής συμμετοχής «εις τα της πόλεως», του οράματος του Ρήγα, της Παρισινής κομμούνας, της «Ελεύθερης Ελλάδας», που έδωσαν ουσιαστικό περιεχόμενο στην αυτοδιοίκηση πόλεων και κοινοτήτων. Αξιοποιεί την σύγχρονη εμπειρία από τις πρακτικές βιώσιμης ανάπτυξης σε τοπικό επίπεδο, τις σημαντικές εμπειρίες τοπικής συμμετοχικής δημοκρατίας, τη χρήση νέων τεχνολογιών για τη συμμετοχή των πολιτών στη διαμόρφωση και λήψη των αποφάσεων που επηρεάζουν τη ζωή τους. Ταυτόχρονα επιδιώκει τον εκδημοκρατισμό και τον κοινωνικό έλεγχο των περιφερειακών, ευρωπαϊκών και διεθνών θεσμών και οργανισμών.

Η δικιά μας πρόταση είναι συμμετοχική: δεν θεωρεί ότι η έννοια της οργάνωσης συνοδεύεται υποχρεωτικά από την κάθετη ιεραρχία και την κυριαρχία μιας ελίτ. Επιδιώκει την άμεση δημοκρατία σε κάθε επίπεδο με συγκεκριμένα μέτρα, όπως οι συνελεύσεις γειτονιάς, τα δημοψηφίσματα, η εναλλαγή και η ανακλητότητα των όποιων αντιπροσώπων, η συμμετοχή όλων σε θέσεις που συνεπάγονται ευθύνες. Εντάσσεται στο γενικότερο ιστορικό κίνημα της ανθρώπινης χειραφέτησης, της κοινωνικής δικαιοσύνης και της συλλογικής διαχείρισης των αναγκών μας αλλά όχι στην τραγική εμπειρία της εξουσίας των γραφειοκρατών και των γκουλάγκ. Πιστεύει στη σύγκλιση των αντιστάσεων στη νεοφιλελεύθερη λογική της αγοραίας οικονομίας και της κοινωνίας του ατομικού κέρδους, μέσα από τη διαμόρφωση εναλλακτικών προτάσεων στη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση.

Η δικιά μας πρόταση είναι φεμινιστική: απορρίπτει την πατριαρχική δομή της κοινωνίας και τις εξουσιαστικές σχέσεις ανάμεσα στα ζευγάρια και υπερασπίζεται τα δικαιώματα των γυναικών και την ελεύθερη έκφραση της σεξουαλικότητας. Αγωνίζεται ενάντια στον εφησυχασμό, που θεωρεί ότι η ισότητα έχει επιτευχθεί και στην τάση, που παράλληλα αναπτύσσεται έντονα, για να περιοριστούν οι γυναίκες στους παραδοσιακούς τους ρόλους.

Η δικιά μας πρόταση είναι αλληλέγγυα: συμπαραστέκεται στα θύματα της κοινωνίας του πλούτου, της απληστίας και της αναληθσίας, όχι απλά με τη μορφή επιδομάτων επαιτείας αλλά με ουσιαστικές προσπάθειες για ανακατανομή του πλούτου σε διεθνές και εθνικό επίπεδο, με την υπεράσπιση του δικαιώματος όλων στην εκπαίδευση, την υγεία, την ασφάλεια, τη ζωή με αξιοπρέπεια όλων των ηλικιών.

Η δικιά μας πρόταση είναι αντικαταναλωτική: αντιστέκεται στη βιομηχανοποίηση και εμπορευματοποίηση της παραγωγής από ένα τεχνοκρατικό, συγκεντρωτικό, καταναλωτικό μοντέλο, που βασίζεται στη συνεχή τεχνητή «ανανέωση» και «επέκταση» των αναγκών και είχε ως αποτέλεσμα τη χημικοποίηση -και τώρα τη μετάλλαξη- της ζωής, με στόχο τα μεγαλύτερα κέρδη. Υπερασπίζεται το πνεύμα της εθελοντικής οικολογικής λιτότητας και σέβεται τη ζωή και τη φύση.

Η δικιά μας πρόταση είναι αντιαυταρχική: υπερασπίζεται τη δημοκρατία ενάντια στον αυταρχισμό, την αποκέντρωση ενάντια στη γραφειοκρατία, την αποδοχή της διαφοράς ενάντια στη ομογενοποίηση, την πολυδιάσταση ενάντια στην εξειδίκευση, την αυτόνομη προσωπικότητα ενάντια στην τυποποίηση, το συναίσθημα ενάντια στη σκοπιμότητα, την εναλλακτική τεχνολογία ενάντια στον τεχνοκρατισμό,

Η δικιά μας πρόταση είναι εναλλακτική: αναζητά και προωθεί εναλλακτικούς, οικολογικούς τρόπους ζωής, παραγωγικών και κοινωνικών σχέσεων, που αντιπαραθέτουν τη συλλογικότητα

στον ατομισμό, την αυτοδιαχείριση στον ετεροκαθορισμό, την προσωπική δημιουργία στην κυριαρχία του χρήματος, την ανιδιοτελή προσφορά στον κυνισμό και την ιδιοτέλεια.

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Περισσότερο από κάθε άλλη φορά, χρειάζεται να αναπτύξουμε μια οικολογική οπτική για την κοινωνία και την οικονομία, να αλλάξουμε τα κυρίαρχα πρότυπα παραγωγής και κατανάλωσης. Αντί για τη γνωστή λιτότητα στο εισόδημα των λαϊκών στρωμάτων, μπορούμε να προωθήσουμε λιτότητα στην κατανάλωση ενέργειας, στη ζήτηση για μεταφορές, στην κατασκευή και χρήση κτιρίων. Πάγια αιτήματα του οικολογικού κινήματος όπως η μακροβιότητα κατασκευών, μηχανημάτων και καταναλωτικών αγαθών, χρειάζεται να ξαναβρούν την κεντρική θέση που τους αξίζει. Ο αναπροσανατολισμός της φορολογίας και η αναδιάρθρωση της παραγωγής με στόχους τη βιωσιμότητα, την ποιότητα των προϊόντων και την απεξάρτηση από ουσίες που ρυπαίνουν, δεν μπορεί πλέον να θεωρείται «ψιλά γράμματα». Η αναίρεση του ανθρωποβόρου ανταγωνισμού και της ανασφάλειας που αυτός συνεπάγεται για την συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας, χρειάζεται κάποτε να αποκτήσει προτεραιότητα. Η αποκατάσταση των πολιτικών ελπίδων και οραμάτων μπορεί να ανατρέψει το κυρίαρχο ασφυκτικό κλίμα.

Αξίζει επομένως να δώσουμε μια ακόμα ευκαιρία στο εγχείρημα μίας πανελλαδικής, ριζοσπαστικής οικολογικής συσπείρωσης, διεκδικώντας μια γενικότερη αλλαγή του πολιτικού σκηνικού και μια νέα φάση ελπίδων.

Το εγχείρημά μας κράτησε συνειδητά χαμηλούς τόνους ώστε να εξασφαλίσει διάρκεια, σοβαρότητα και αποτελεσματικότητα. Ο διάλογος και ο προβληματισμός έχουν σταθεί σε ένα ψηλό επίπεδο και είναι καιρός πια να συντεθούμε σε μια νέα ποιότητα.

Δεσμευόμαστε στην πορεία για το συνέδριο του νέου φορέα να εξειδικεύσουμε τη θεματολογία και τις θέσεις μας για θέματα όπως η παιδεία, η οικονομία, η εξωτερική πολιτική.

Απευθυνόμαστε σε όλους όσους ασφυκτιούν στις σημερινές συνθήκες, σε όλες τις ζωντανές αυτόνομες δυνάμεις του οικολογικού και κοινωνικού κινήματος, άτομα ή ομάδες που ανέπτυξαν συνεπή τοπική και θεματική δράση με συνολική σκέψη, χωρίς να θυσιάσουν την αξιοπρέπειά τους στο βωμό των ποικιλώνυμων εξουσιών και της εξαργύρωσης.

Καλούμε τις οικολογικές, περιβαλλοντικές, πολιτιστικές κινήσεις, φορείς και συλλόγους,

καλούμε τις κινήσεις πολιτών, τα κινήματα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση,

καλούμε όποιον και όποια συμφωνεί με τις διαπιστώσεις μας

να συμμετάσχει ενεργά στη διαμόρφωση και ενδυνάμωση του νέου φορέα
ριζοσπαστικής οικολογικής πολιτικής
των Οικολόγων Πράσινων.

Η Επιτροπή Διοργάνωσης της Ιδρυτικής Συνδιάσκεψης:

Αγραφιώτη Αρετή, Γιαννίρης Ηλίας, Δημαράς Γιώργος, Κολτσιδα Κατερίνα,
Κουλουρούδης Μιχάλης, Μίχας Παναγιώτης, Μπλιώνης Γιώργος, Παρασκευόπουλος
Γιάννης, Σαχινίδης Νίκος, Σταμέλλος Στέφανος, Στροβολίδου Ηλέκτρα, Τρεμόπουλος
Μιχάλης, Τσιρώνης Γιάννης, Χαραλαμπίκης Γιάννης